

[Minister Hans Sølvhøj.]

midler, men også fordi man med lovforslaget tilsigter et samarbejde mellem det offentlige og erhvervslivet.

Hr. Lembourn var inde på to væsentlige ting. Det ene var, hvordan kaffelandene tager det, hvordan de reagerer. Det har vi sådan set overstået, idet man allerede i marts måned, og også senere, har gjort de lande, der ellers kunne have fordele — de er nu nok meget små — af kaffetoldens ophævelse, opmærksom på, at man tænkte provenuet anvendt til gavn for alle u-landene. Der har været betænkeligheder; Brasilien har gjort opmærksom på ved disse forhandlinger, at man måske burde lade provenuet ganske særligt komme de kaffeproducerende lande til gode. Columbia har også haft forståelige kritiske bemærkninger, men de har ikke været af en sådan art, at vi kommer ud i særlige vanskeligheder ved dette lovforslags vedtagelse.

Med hensyn til det andet punkt, hr. Lembourn var inde på, spørgsmålet om man skulle søge lederen af dette foretagende blandt erhvervslivets folk, vil jeg sige det sådan, at stillingen formodentlig skal opslås, og jeg vil ikke — det tror jeg heller ikke hr. Lembourn venter — på forhånd diskriminere en bestemt gruppe ansøgere; det kan jo tænkes, at der er tjenestemænd, der vil søge denne stilling. Men jeg vil godt sige, at der for mig at se intet er til hinder for, at man kan tage en mand med en erhvervs-mæssig baggrund, hvis han efter moden overvejelse skønnes at være den bedste af ansøgerne. Det vil altså sige, at jeg tiltræder hr. Lembourns princip, men naturligvis ikke vil binde mig til ved en opslået stilling på forhånd at udelukke en bestemt gruppe ansøgere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (From): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udtagelse af menneskeligt væv m. v.

(Lovforslaget (nr. 166) findes i tillæg A. sp. 2975, fremsættelsen i tidenden sp. 4488).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Niels Mørk: Det foreliggende lovforslag, der er bygget op helt på frivillighedens princip, er identisk med det lovudkast, som er blevet resultatet af et sagkyndigt udvalgs meget hurtige arbejde. Formålet med lovforslaget er at skaffe danske læger juridisk rygdækning for livreddende omplantning af væv og organer fra døde til patienter, hvis liv afhænger af transplantationen, og det er vel ubestrideligt, at det var de i efteråret 1966 på Århus kommunehospital foretagne nyretransplantationer, som har aktualiseret problemerne omkring denne lovgivning.

Det fremgår af den betænkning, som udvalget har afgivet, at der er foretaget op imod 1.500 nyretransplantationer i hele verden. I Danmark er der de sidste 3 år foretaget 32; men behovet er langt, langt større. Det er glædeligt, at der er en udvikling i gang, der viser, at disse transplantationer af nyrer giver stadig sikrere og mere positive resultater. Kort sagt har lægerne her fundet frem til et virksomt middel i behandlingen af patienter med en ellers dødelig nyresygdom, og det er en lægelig indsats, som jeg mener lovgivningsmagten må støtte ved et lovforslag som det foreliggende.

Jeg vil gerne pege på, at der i lovforslagets